

Óráid ó Easpag Brendán

Ar Misean le Chéile: Uain Atúsaithe

Seoladh leagan ghaeilge don Litir Thréadach ag gairm Sionaid
Deoisiúil

Tá an-áthas orm a bheith anseo anocht chun an leagan gaeilge do mi litir thréadach ag gairm Sionaid Deoisiúil a sheoladh. Go raibh míle maith agaibh as teacht. Go hairithe teastaíonn uaim mo bhuíochas a ghabháil don canónach Micheal O Liostain agus do Daithi Geary a dhein ana chuid obair chun an litir a aistriú. Beag nach gach lá bhíodh an canónach ar ag guthán nó san oifig againn ag athrú na pointí is míne den téacs. Measaim go mbeadh an t-ollamh De Bhaldráithe féin agus an t-Athair Pádraig Ua Duinnínán lán sásta as an obair uainteach atá déanta agaibh! Déanaim comhghairdeas libh. Is mór an seirbhís é don Deoise agus go háirithe do phobail labhartha na Gaeilge – tá ana chuid agaibh anseo anocht.

Tríd an litir thréadach, táim ag iarraidh cuireadh a thabharit do gach duine sa Deoise Luimni an bóthar a bhualadh le chéile ar Sionad. Ciallaíonn an focal féin Sionad “bheith ar an mbóthar le chéile”. Is gnás seanbhunaithe an téarma seo a úsáid san Eaglais i dtaobh cruinnithe nuair a thagann daoine le chéile ó am go ham ina ndéanann baill na hEaglaise iarracht athbhreithniú ar chúrsaí agus cinní a dhéanamh. Deir Pápa Proinsias gur “experience iontach” é.

Dheineamor an Sionad a sheaolú go hoifigiúil ar an 7ú lá Mí na Nollag le liotúirge in Ardeaglais Eoin agus tiocfaidh An Sionad féin le chéile in Earrach 2016. Idir seoladh an tSionaid agus an cruinniú féin an bhliain seo chugain, beimid ag gabháil bpróiseas machnamh agus comhroinnt, caiticeasmach agus guí. Is é mo dhóchas é go féidir de dhaoine ar fúd na Deoise páirteach sa phróiseas seo agus sinn ag dul i dtreo an tSionaid.

Beidh timpell ar 400 ionadaithe again, ó na paróistí, ó na scoileanna (bunscoileanna agus meánscoileanna), ón tríú leibhéal, ó phobail Chúraim Sláinte, ó phobal an Lucht Taistil, ó phobail mhionlaigh eile agus ó phobail mhinistreach na n-óg agus ó chomhludair eaglaise cosúil le Muintearas Íosa, ón Athnuachan Cairismeach agus eile, ó phobail labhartha na Gaeilge, mar aon le h-ionadaithe ón gcathair, ó na ceantair faoi athghiniúint, ón saol gnó, ón saol ealaíona, spóirt agus réimsí eile an chultúir. Tá sé an thábhachtact go rabhaimid amach, faoi mar a deireann an Pápa Pronnsias, go dtí a “peripheries”. Ba cheart nach mbeach éinne eisiata.

Ceann dos na fáthanna a bhí agam Sionad Deoisiúil a ghairm na buíochas a gabhail dár sinsear. Tá deoise Luimnigh mar phobal ar thuras le chéile sa chreideamh ar feadh naoi gcéad bliain ó bhunaíodh í ag Sionad Ráth Breasail i 1111A.D. Téann ár bpréamhacha siar go Naomh Mainchín agus Naomh Íde – agus táimid ag celiúradh Naomh Íde inniu. Tá oidhreacht iontach creidimh againn, oidhreacht naofachta agus guí, ailtireachta agus ealaíona, institúidí, oird rialta agus comhludair chomh maith le tionscnaimh iomadúla. Táimid faoi

fhiacha bhúochais ag na glúine a d'imigh romhainn. Gan an búochas sin a chur in iúl is féidir linn éirí ciniciúil. Níl slí níos fearr ár “mbúochas” a chur in iúl do na daoine a chuaigh romhainn ná sinn féin a thiomnú arís le dúthracht nua do áthas an tSoiscéil a chur ar aghaidh go dtí na glúine atá ag teacht.

Chuige sin ní mór dúinn teacht le chéile agus ligint don Spiorad Naomh treoir a thabhairt dúinn faoi na rudaí atá le déanamh againn. Scríobh ár sinsear a gcaibideal de stair na deoise. Anois is fúinne an scríobh. Is léir nach féidir bheith ag brath ar oidhreacht amháin. Mar a dúradh níl a leithéad de rud ann agus Caitliceach den dara nó den tríú glúin. Is Caitliceach den chéad ghlúin gach duine baiste agus gairm acu bheith beo le tine an Spioraid Naoimh ina am nó ina h-am féin, faoi mar a bhí sé do na céad Críostaithe agus d'a lán dár sinsir ins an Deoise.

Sea, táimid ar tí an bóthar a bhualadh. Is caoi dúinn an cheist a chur orainn féin: Cad é mar Eaglais atá ag teastáil uainn agus sinn ag tabhairt aghaidh ar na dúshláin atá romhainn? Cad é aghaidh agus íomhá Eagraise a theastaíonn uainn a nochtadh don tsochaí chun seirbhís a thabhairt go h-uamhal. Conas is fearr a bheimis linn bheith mar shalann, mar sholas, mar ghabháil don saol inár dtimpeall?

Ar ndóigh, agus sinn ag bualadh an bóthar, caithimid cuimneamh ar na deisceabail ar an mbóthar go hEamáus nuair a dúirt siad: “Nach raibh ár gcroí ar lasadh ionainn le linn dó bheith ag labhairt linn feadh na slí, agus é ag nochtadh na scríoptúr dúinn?” (Luc24:32). ‘Sé mo dhóchas é go mbeidh an Sionod mar eispéireas d’Íosa aiséirithe inár measc, Eisean a

tugann an Spiorad a líonann sinn le háthas agus díograis, síocháin agus dóchhas. Mar focal scoir, Éistimis le Pápa Proinsias:

Ní eachtra a bhaineann leis an aimsir chaite amháin atá san aiséirí, tá cumhacht bheo inti atá tar éis leathadh ar fud an domhain. San áit ina samhlaítear gach rud a bheith marbh, bíonn borradh faoi chomharthai d'aiséirí... Ciallaíonn creideamh i nDia, creideamh go bhfuil grá fíor aige dúinn agus go bhfuil sé beo, gur féidir leis teacht i gcabhair orainn go rúndiamhrach, agus nach dtréigeann sé sinn agus go dtarraingíonn sé maitheas as an olc lena chumhacht agus lena chumas cruthaítheach gan teorainn... Beireann Aiséirí Chríost síolta an domhain nua sin; fiú má ghearrtar siar iad, fásann siad arís, mar tá an Aiséirí cheana féin fite fuaite i ndlúth agus i n-inneach na staire seo mar níor shaothar in aisce a bhí in Aiséirí Chríost. Ná bímís riamh ar leataobh ó ghluaiseacht an dóchais bheo seo.

Go raibh míle maith agaibh as teacht agus, arís mo bhuíochas don canónach O'Liostáin agus do Daithí Gear, don athair Éamonn Fitzgibbon atá ag eagrú an Sionad, in éineacht le Karen Kiely and do Michael Wall as ucht an fáilte anocht anseo i gColáiste Mhuire gan Smál.